

1932 OKTÓBER

ERDÉSZETI LAPOK

LXXI. ÉVF.

AZ ORSZÁGOS ERDÉSZETI EGYESÜLET

KÖZLÖNYE

10. FÜZET

KIADJA: AZ ORSZÁGOS ERDÉSZETI EGYESÜLET

Felelős szerkesztő
BIRÓ ZOLTÁN

Megjelenik minden hó 15-én.

Előfizetési díj 1932. évre 24 P, erdészeti altiszteknek 12 P.

Az Országos Erdészeti Egyesület tagjai a tagjárulékok fejében kapják.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, Lipótváros, Alkotmány-utca 6. sz. II. emele

A lap irányával nem ellenkező hirdetések mérsékelt díjért közöltnék.

(Telefon: 237—22.)

Meghívó

az 1932. évi október hó 25-én délelőtt 11 órakor az Egyesület székházában tartandó igazgatóválasztmányi ülésre.

TÁRGYSOROZAT:

1. Ügyvezető jelentése.
2. A műfatermékek forgalmiadó ügye.
3. Az általános erdőgazdasági, valamint adó-, vám- és tarifa-ügyi bizottságok együttes javaslata a magyar fa árvédelme és a készletek bejelentése ügyében.
4. Határozathozatal Bund Károly síremlékének felállítása ügyében.
5. Az ezévi rendes közgyűlés helyének és idejének megállapítása.
6. Tagfelvétel.
7. Folyó ügyek és esetleges indítványok
Budapest, 1932. évi október hó 3-án.
Az elnökség megbízásából:

Bíró Zoltán s. k. ügyvezető.

Kérelem

az Országos Erdészeti Egyesület erdőmérnök tagjaihoz.

Tisztelettel felkérjük erdőmérnök tagtársainkat, hogy a főiskolai jelvényekre szánt adományaikat rövid időn belül — lehetőleg még e hó folyamán — szíveskedjenek az erre a célra megküldött postatakarékpénztári csekklap felhasználásával Egyesületünkhöz beküldeni, hogy az eredményről a főiskolával elszámolhassunk.

Krónika

1. Miniszterválság.

A politikai hullámok újból változást hoztak a földművelésügyi miniszter személyében is.

Anélkül, hogy a dolog politikai vagy személyes oldalával foglalkoznánk, a magunk részéről bizonyos aggodalommal látjuk a sűrű változást.

Az erdőgazdaság ügyei és érdekei korántsem annyira közismertek s nem állanak annyira az érdeklődés előterében, mint a mezőgazdaság, vagy ipari kérdések. Ezért a legtöbb változás hónapokon át tartó fárasztó munkát, néha keserves küzdelmet jelent annak az érdekében, hogy a magunk igazát teljes egészében föl-tárni, a helyzet tárgyilagos megítélését megfelelően előkészíteni tudjuk és el tudjuk érni azt a megértést, amire a szakminiszterurak részéről feltétlenül szükségünk van, ha boldogulni akarunk.

Az új miniszter úr nem ujone a politikai és gazdasági élet terén, hiszen nem rég vált meg a kereskedelmi tárca államtitkári állásától, ahol volt alkalma betekinteni azokba az ügyes-bajos dolgainkba, amelyek a kereskedelmi tárca ügykörével összefüggenek.

Bizton reméljük, hogy az erdőgazdaság összes ügyeiben azt a megértést fogja tanusítani, amelyet részéről ügyeink legnagyobb részénél már államtitkár korában tapasztaltunk.

Ha pedig ez a megértés azzal az eréllyel és azzal a határozottsággal párosul, amit részéről a kereskedelmi és ipari érdekek

védelménél láttunk, akkor csak a legnagyobb bizalommal tekinthetünk működése elé abban a reményben, hogy neki talán sikerül áttörnie a rövidlátó szűkmarkúságnak azt a kínai falát, amelyet elődei annyi jóakarattal, olyan sokszor, de sajnos mégis hiába döngettek.

A magunk részéről arra kérjük a miniszter urat, hogy tárcája egyéb kétségtelenül nagyfotosságú kérdései mellett vegye a magyar erdőgazdaság ügyét is szeretetteljes pártfogásába s a jelen égető kérdései mellett ne feledkezzék meg arról a szempont-ról sem, amely szempontból a magyar erdőgazdaságra a legsúlyosabb kötelezettségek válnak: a magyar jövőendő szempontjáról.

Hálával és őszinte sajnálkozással búcsúznak a volt miniszter Urtól, aki aránylag rövid minisztersége alatt is az erdőgazdaság minden eléje kerülő kérését, minden felmerülő problémáját, mindenkor meleg szeretettel karolta fel, s aki a többi miniszterek tárcáinak ügykörét érintő kéréseinket, mindenkor hathatós meleg pártfogásában részesítette.

Bár maga a fátlan Alföldön birtokos igen sok tanubizonyosságát adta annak, hogy nemcsak megbecsüli, de szereti is a magyar erdőt és erdőgazdaságot, fogadja érte ez úton is őszinte köszönetünket.

2. Az üzleti érdek és az igazság!

A legutóbbi héten több napilap, napihír rovatában egy közlemény jelent meg, amelyik a szénkályhák fatüzelésre való átalakítása ellen szólva megállapítja azt, hogy mivel hazai fatermelésünk a fogyasztást kielégíteni nem tudja, az import pedig devizanehezőségek folytán ugyanolyan nehézségekbe ütközik, mint a külföldi szén behozatala: a tüzifabeszerezés bizonytalanná válhat.

Közismert dolog, hogy a magyar fatermelés és fakereskedelem meglevő készletei bármilyen kemény tél mellett is elegendők arra, hogy hosszú hónapokon át ellássa az ország tüzifa szükségletét s époly közismert tény az is, hogy az okvetlenül szükséges mennyiség behozatala úgyszólván semmi nehézségbe nem ütközik.

Meg tudjuk érteni azt, ha a széntermelésnek fáj, hogy

aránylag sok kályhát szerelnek most újból vissza a városi helyeken fatüzelésre. De ez csak természetes következménye annak, hogy azokon a helyeken, ahol nincs központi fűtés, a magyar szénnek kellemetlen szagát a mai tüzelőberendezések mellett igen nehéz elkerülni.

Nem lehet azonban véleményünk szerint ez a fájdalom indok arra, hogy egy olyan közszükségleti cikkel való ellátás tekintetében, amilyen a tüzifa, bárki is hamis képet tárjon a közönség elé.

Úgy véljük, hogy a közönség téves informálását eredményező efféle híradások ellen nem ártana egy rövid hivatalos nyilatkozatban is síkra szállani, mert az ilyen látszólag ártatlan, de célzatosan elhelyezett aknák gyakran igen kellemetlen hatásúak.

3. A kedvezményes tüzifaszállítás!

Idestova két éve már, hogy a magyar tüzifa bizonyos szállítási díjkedvezményeket élvez s ennek dacára lépten-nyomon előfordul az, hogy az egyes állomások az Országos Erdei Alap fuvarleveleivel feladott tüzifaszállítmányokra nem alkalmazzák a kedvezményes díjtételt azért, mert a fuvarlevélen a feladók nem azt az árumeagnevezést használják, amit a kedvezményre vonatkozó hirdetmény előír.

Az államvasutaknak törvényerejű üzletszabályzata szerint ezek a kedvezmények csak a hirdetményben foglalt árucikkekre vonatkoznak s így az árú megjelölésére különös gondot kell fordítani.

Egyes állomások azután kétségtelenül jóindulatú, de véleményünk szerint mégis túlzott szolgálati buzgóságból különösen a hántott fa és a botfa küldeményeket minősítették olyanoknak, amelyekre a kedvezmény nem terjed ki s amelyekre éppen ezért nem a megállapított kedvezményes, hanem a tüzifára előírt 14. díjtételt alkalmazták.

Csak természetes, hogy az érdekeltek az ilyen fölszámítások ellen rögtön felszólalással éltek, azonban igen sok esetben nem tartották be azt a figyelmeztetésünket, hogy a felszólalással az a fél, aki az Országos Erdei Alap szállítási szervezetének tagja, egyesületünkön át forduljon közvetlenül a Máv. igazgatóságához.

Szükségesnek tartjuk feltárni az ezen a téren elfoglalt hivatalos álláspontot olvasóink előtt, már csak azért is, hogy a hasonló kellemetlenségektől mentesüljenek.

A kedvezményes díjszabás lényegében visszatérítés (refrakcia), amire csak annak van joga, aki a hirdetményben megállapított tűzifamennyiséget az ott megjelölt állomásokról tényleg leszállította.

A közönséges eljárás tehát a kedvezmény alkalmazásánál az, hogy a Máv. a szállításnál beszedi az általánosságban érvényes díjtételt (14. díjosztály) és az év végével, amikor a fél az előírt mennyiség leszállítását igazolja a megállapított különbözetekeket visszatéríti.

Ettől eltérő eljárásnak csak az Országos Erdei Alap szállítási szervezetével van helye, amely intézmény kormányjövahagyással vállalta a kötelezettséget arra, hogy a kérdéses mennyiségű tűzifát a megszabott időn belül leszállítja, erre nézve az államvasútnak megfelelő garanciát nyújtott s éppen ezért a kedvezményt nem visszatérítés, hanem rovatolás formájában élvezi, vagyis úgy, hogy mindjárt a szállítás alkalmával a kedvezményes díjtételt róják ki a szállítmány után.

Önként következik ebből, hogy a két díjtétel között mutatkozó különbszet visszatérítését közvetlenül a szállítás után csak az Országos Erdei Alap útján lehet a feleknek kérni, mert hiszen más ügyfél csak a szállítás befejezése után és csak a szállított mennyiség igazolása esetén kérhetné a kedvezményes díjszabás alkalmazását.

Viszont igen természetes dolog, hogy az Országos Erdei Alap intézősége csak olyanoknak a visszatérítésre irányuló kérelmét viheti és viszi az államvasutak elé, akik a szállítási szervezetnek tagjai és az azzal szemben vállalt kötelezettségeknek mindenben elget tettek, vagyis: a belépési nyilatkozatot kiállították, a feladást az Alap fuvarleveleivel eszközlik és az elszámolási kötelezettségnek pontosan eleget tesznek.

Nehogy a jövőben a árúmegjelölés hibás volta miatt felesleges reklamációkra nyílják alkalom, ami az ezzel járó foglalkozó közegek amúgyis halmozott munkáját indokolatlanul szaporítaná, az összes illetékes tényezőkkel egyesületünk abban ál-

lapodott meg, hogy a kedvezményes szállításra jogosult tűzifaküldeményeket ezentúl a következő minősítéssel, illetőleg árümegjelöléssel fogjuk feladatni: Tüzifa: (hasáb, dorong, hasított dorong, vékony dorong, baltázott dorong, tuskófa) hántatlan vagy hántva 1.2 m-nél nem hosszabb tüzelési célokra rendelve.

Az ezen túl kiadandó fuvarlevelekre az árubevallást ezzel a szöveggel bélyegzővel nyomjuk rá. Arra kérjük azonban a szállítási szervezet t. Tagjait, hogy a még náluk lévő régebbi, ilyen bélyegzővel el nem látott fuvarleveleken is ezt a minősítést alkalmazzák.

Egyúttal újból felhívjuk figyelmüket arra, hogy na valamelyik küldeménynél a fuvardíjat a leadóállomás *bármilyen okból* hibásan számítaná, a fuvardíjkülönbözet visszatérítéséért az a fél folyamodjék a Máv.-hoz, aki a szállítási szervezetnek tagja s a *Máv.-hoz címzett folyamodványt egyesületünk címére küldje be*, hogy azt az Országos Erdei Alap nevében megfelelő kíséző irattal telessük át az államvasutakhoz.

A beadványhoz csatolni kell annak a félnek az engedményező iratát is, aki a fuvardíjat tényleg kifizette.

